

Removing Tattoos Before Conversion

Q

I am studying to convert to Judaism with an Orthodox rabbi. I know that tattoos are viewed negatively by my rabbi and others. People are unaware that I have some (not obscene ones), and I am concerned that when I will put *tefillin* on, people will find out. Should I just not convert? Will rabbis accept me?

4. שולחן ערוך יורה דעה הלכות סי' קפ סעי' ד
הרושם על עבדו שלא יברח, פטור. (ונראה דלכתחלה מיהא אסור) (דעת עצמו).

5. שו"ת בצל החכמה חלק ה סי' פב
(ג) לכן כיון שבנידון דידן הוה ליה בלאו הכי דרבנן טובא כמבואר, חדא שאין בקעקוע העליון לא אות ולא צורה, רק קוים או נקודות בעלמא בלי כל סדר (אות ד'); שנית, שאין דעתו לכתוב כלל רק לקלקל ולמחוק (אות ג'). ועוד שאינו לשם עבודה זרה כלל (אות ו'). וגם נתוסף עליו ספק וספק ספיקא אם העליון חשוב כתב כלל, והוה ליה ספק וספק ספיקא להיות תלתא דרבנן, בודאי שיש להקל בזה, ובפרט שהוא לצורך מצוה. ועם כל זה, יראה שלא יהיה צבע העליון אדום, כי כאמור לעיל (אות י') אדום הוא צבע החשוב ביותר.

1. רמב"ם הלכות חובל ומוזיק פרק ה ה' א
אסור לאדם לחבול בין בעצמו בין בחבירו. ולא החובל בלבד אלא כל המכה אדם כשר מישראל, בין קטן בין גדול בין איש בין אשה, דרך נציון הרי זה עובר בלא תעשה שנאמר: "לא יוסיף להכותו" – אם הזהירה תורה שלא להוסיף בהכאת החוטא, קל וחומר למכה את הצדיק.

2. שו"ת אגרות משה חושן משפט חלק ב סי' סו
אבל הרמב"ם הא כתב בריש פרק ה' מחובל, באיסור הכאה לאדם כשר מישראל, שהוא במכה דרך נציון, ולחד גירסא דרך בזיון – עיין שם. ואם כן בעובדא זו, שהחבלה הוא ליפוחה, הרי אינו דרך נציון ובזיון, שלא שייך האיסור; ואם במכה חברו הוא רק דרך נציון ובזיון, גם במכה בעצמו אין לאיסור כשהוא ליפוחה, שאינו דרך נציון ובזיון. ומה שדייק ידידי הרב הגאון ר' טוביה גאלדשטיין שליט"א מלשון: "ולא החובל בלבד אלא כל המכה אדם כשר מישראל דרך נציון הרי זה עובר בלא תעשה", שתנאי דדרך נציון הוא רק על מכה ולא על חובל, לא מסתבר זה, דהא בין חובל בין מכה ילפינן מחד קרא ד"לא יוסיף", וכיון שמשמע לרמב"ם דהוספה במלקות הוא דרך נציון ובזיון, ומזה לא נוכל למילף הכאה שלא בדרך נציון ובזיון, אם כן גם חובל הוא דוקא בדרך נציון ובזיון, וקאי התנאי דדרך נציון גם על חובל, דלא שייך לחלק בלפוחה מחד קרא.

3. במראה הבזק ח"ה סי' עח
מן הדין אין כל חיוב להסיר כתובת-קעקע שכן האיסור הוא בעצם מעשה הקעקוע ובהסכמה לקבלו, ואין כל איסור על היות הקעקוע עליו, בין אם הקעקוע נעשה באיסור ובין אם נעשה בהיתר, בזמן גיותו. אולם, אם יש בקעקוע תמונה של עבודה זרה יש לכסותו כשנכנס לבית הכנסת ובזמן התפילה, ולכן אם אפשר, ראוי להסירו, אך לא מן הדין אלא כמידת חסידות. אם האדם רוצה להסירו מכיוון שהוא מתכייש בו אחר ששב בתשובה והוא רוצה להשתייך לחברה יהודית שומרת מצוות, יכול להסירו על ידי טיפול בלייזר. בעדיפות שניה, וחרף האיסור לחבול בעצמו, יש להתיר להסירו גם בניתוח פלסטי, הואיל ו"גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה".